

et Boliglovsforslag vedrørende København. I den korte Tid, der er gaaet, siden Indenrigsministeren forelagde dette Lovforslag, og til i Dag, ser vi, hvorledes Lejerforeningens Repræsentanter med Hr. Valdemar Sørensen i Spidsen allerede er ude at tale om Ændringer i Boligloven, og det varer jo heller ikke længe, før Ejernes Repræsentant Hr. Konstruktør Rasmussen er ude efter sine Ændringer i Boligloven. Det gamle Had, hele den gamle Strid, der er ført i 12—13 Aar, skulde nu til at blusse op igen paa Grund af denne Løfteparagraf.

Derfor tilraader vi den højtærede Indenrigsminister at stryge § 1. Lad os ikke skabe Forventninger om nogen Ændring i Boligloven, som ikke kommer fra Repræsentanter for Lejerforeningerne og Grund-ejerforeningerne i Fællesskab, Forandringer, som de to Organisationer kan se under de nuværende Forhold er urimelige.

Ud fra dette principielle Synspunkt maa vi ogsaa vende os imod § 2. Paa dette sene Tidspunkt vil der jo være en Række Overenskomster truffet paa Lovens Grund med Indflyttere til de forskellige Byer. Hvorledes kan man gaa med til at kuldkastrer saadanne ganske lovmæssigt indgaaede Overenskomster? Vi mener, at Boligloven har faaet sin endelige Afslutning gennem den Boliglov, vi nu har, og vi ønsker med alle til Raadighed staaende Midler at opretholde denne Boliglov uforandret.

Niels Petersen: Det foreliggende Lovforslag giver sig jo ud for alene at være et Lovforslag om Forlængelse af Tilflytningsbestemmelserne udenfor Storkøbenhavn. Hvis det var Tilfældet, hvis Lovforslaget ikke gik ud paa andet, saa maa jeg sige, at saa vilde det specielt have glædet Vestres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, som talte om, at Lovforslaget var saa overskueligt; for saa behøvedes der jo ikke noget som helst andet end § 2, og saa vilde Lovforslaget jo være endnu mere overskueligt. Thi det, som Lovforslaget formelt — om jeg saa maa sige — gaar ud paa, er at forlænge Gyldigheden af Tilflytningsbestemmelserne udenfor Storkøbenhavn. Men hvis det var Tilfældet, var der ikke nogen som helst Grund til Bestemmelserne i § 1. Bestemmelserne her angaar alene Storkøbenhavn; og Forholdet er jo det, at der er forskellige Bestemmelser i § 12 for Storkøbenhavn angaaende Tilflytning og i § 25 for Forholdene udenfor Storkøbenhavn.

Naar § 1 alligevel er blevet opstillet, kan det ikke opfattes paa anden Maade end som en Opmuntring til Grundejerne til ikke

at tøve med at søge Lejeforhøjelser gennemført. Naar den højtærede Indenrigsminister i sin Fremsettelsestale netop nævnte, at han vilde benytte Sommeren til at udarbejde et Lovforslag om hurtig Afvikling af Restriktionerne, saa kan det udelukkende tage Sigte paa Storkøbenhavn; og naar det endvidere siges i Lovforslaget, at der ikke skal finde Nyvalg Sted af Nævn, saa søger Ministeren derigennem at vække den Forestilling, at til December er der ingen Brug for Nævnene mere.

Det er klart nok, hvordan dette vil virke; det vil virke saaledes, at man siger: Nu er der Plads igen for det, man kaldte frivillige Overenskomster, hvor den ene stod med Magten i Hænde og den anden var nødt til at bøje sig for Diktatet, saaledes at vedkommende Grundejer i hvert Fald vil føle sig i højeste Grad fristet til at optræde paa samme Maade som tidligere, inden der var skabt Ro og Betyggelse over Forholdene, i hvert Fald for Storkøbenhavns Vedkommende. Ganske vist, Boligloven gælder jo endnu; der findes et Nævn og et Overnævn. Men ser man paa det Forslag, der er fremsat af Indenrigsministeren, gaar det ud fra, at det hele er forbi den 1. December i Aar; der er ingen Grund til at lade foretage Nyvalg af Nævn; man lader dem blive siddende til 1. December. Grundejeren har den Klemme, at han kan sige: naar den 1. December er kommet, skal du ingen Beskyttelse eller Hjælp vente fra den Side; saa er det bedre, at vi i al Venlighed enes om den Ordning, jeg synes om, men som du ikke synes om, og som Nævnene heller ikke vilde have syntes om, hvis de havde haft Magt og Myndighed.

Der kan ikke være nogen anden Mening med § 1, for ellers gad jeg høre, hvad den højtærede Indenrigsminister har at sige om Grunden til, at den er kommet ind i et Lovforslag, der, som jeg sagde før, giver sig ud for alene at gælde for Tilflytningsbestemmelserne udenfor Storkøbenhavn.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fremhævede med Rette, at det, der var Udgangspunktet, da Huslejeloven 1. April 1925 blev vedtaget, var, at der nu skulde være Ro og Tryghed om Forholdene, i hvert Fald i Storkøbenhavn. Jeg beklager i høj Grad, at Restriktionerne uden videre bragtes til Ophør udenfor København, der er mange Steder og mange Omraader, hvor der vilde have været Brug for dem. Men at dette Lovforslag, der, som jeg gentager, alene giver sig ud for at ville forlænge Tilflytningsbestemmelserne udenfor Storkøben-